

prezente teatrale romanești peste hotare

Austria

„Romanță tîrzie“ în interpretarea Teatrului Mic

● Între 2 și 12 mai a.c., doi actori ai Teatrului Mic, Tatiana Iekel și Nicolae Dinică, au întreprins un turneu în Austria cu piesa **Romanță tîrzie** de Peter Turrini.

I-am rugat pe interpreți să ne împărtășească impresii din acest periplu în orașele Viena, Graz, Linz și Salzburg.

TATIANA IEKEL : Coincidența face că premiera **Romanței tîrzi** la Teatrul Foarte Mic avusese loc la data de 12 mai 1984, iar la 12 mai 1985 ne întorceam din acest turneu ; al 80-lea spectacol l-am jucat la Volkstheater din Viena, unde cu cinci ani în urmă fusese premiera absolută. Acum, cînd stăm de vorbă, am depășit suta. Cred că această izbîndă - im-

Tatiana Iekel și Nicolae Dinică

plicit, bucuria noastră — o datorăm în primul rînd poetului Franz Johannes Bulhardt și lui Alexandru Stark, care au realizat o excelentă traducere și adaptare : totodată, aportului regizorului Cristian Hadjiculea, și dăruirilor lui colaboratori (Mihaela Dulea — scenografie, Monica Ghiuță — asistent de regie, Ileana Popovici — ilustrația muzicală, Iliu Constanținescu — maestru de lumini).

NICOLAE DINICĂ : Condițiile în care s-a desfășurat acest turneu în cîteva orașe din Austria au fost deosebit de solicitante, dar am dobîndit multe satisfacții. Tatiana Iekel este o parteneră extraordinară ; cu ajutorul celor trei mașiniști ce ne însoțeau, ne-am străduit ca totul să iasă cît se poate de bine. La sfîrșitul primei reprezentații, la care asistasem și autorul piesei, Peter Turrini, cînd d-sa, după prietenoase cuvinte de salut, ne-a mulțumit scoțînd în evidență calitatea interpretării și a montării, ne-am dat seama că am trecut „examenul“ cu bine.

TATIANA IEKEL : În acest turneu, Nicolae Dinică a fost vicioara întîi. Nu ca
(continuare la pag. 179)

Dragă domnule
Bulhardt,

Actorii români au fost la Viena și am de relatat numai lucruri pozitive. Cei doi actori sînt extraordinari, mai ales la interpretul lui Josef am găsit momente pe care nu le văzusem în multiplele spectacole la care am aslistat în toate țările. Decorul, desigur, a fost doar improvizat, dar cei doi interpreți au fă-

cut să se uite acest lucru, prin jocul lor grandios.

Vă mulțumesc încă o dată pentru străduințele dumneavoastră și pentru interesul dumneavoastră pentru munca mea și vă salut foarte cordial.

Al dumneavoastră,
Peter Turrini

Viena, 28.V.85

O poveste de Creangă într-un spectacol de marionete semnat de artiști români

Un plic expediat din Montréal, Canada, și adresat redacției noastre ne produce o plăcută surpriză. Plicul conține afișe, programe, prezentări ale presei. Un afiș viu colorat, alcătuit cu fantezie și bun-gust, ne informează că la Québec „Le Théâtre de l'Oeil” prezintă copiilor canadieni între 6 și 12 ani și familiilor lor spectacolul „Le soldat et la mort”. Ce este acest spectacol? Aflăm din caletul-program că este o poveste românească aparținând lui Ion Creangă, adaptată de Irina Niculescu, în colaborare cu teatrul sus-menționat. Mai aflăm, din bogatul material documentar, că acest rod al, cităm, „colaborării marionetelor canadieno-române” poartă semnătura Irinei Niculescu, tinăra regizoare a Teatrului „Tân-dărică” (în ale cărui ateliere au și fost realizate marionetele), că Mioara Buescu este autoarea concepției marionetelor și a scenografiei și că, în sfârșit, muzica aparține compozitorului Vasile Șirli. Așadar, un teatru de marionete relativ tânăr („Le Théâtre de l'Oeil” a luat ființă în 1973) prezintă un clasic român, Ion Creangă, și încântătoare poveste **Ivan Turbincă**, invitând trei artiști români să colaboreze în spiritul unei „adevărâte munci de pionierat”. Ceea ce vrea să însemne, după cum declară directorul ar-

tistic al teatrului, André Laliberté, că tinerețea teatrului de marionete canadian a avut ce învăța de la reprezentanții unei mișcări teatrale cu păpuși și marionete de îndelungată și bogată tradiție, ca aceea din țara noastră. Ce este această „comedie îndrăcită”? „Chiar dacă le vorbește copiilor despre iad și răi, **Soldatul și moartea** nu are nimic comun cu dogmatismul religios... Ivan — învingătorul-fără-fică exercită o deosebită influență asupra copiilor... ei se identifică cu eroul poveștii, căruia nu-i pasă de moarte și pune la cale mii de isprăvi pentru a o trimite la plimbare...” André Laliberté adaugă: „...copiii sint captivați. Nici una dintre producțiile noastre anterioare n-a reușit să-i fascineze într-atât”. Directorul teatrului, ca și gazetarii care au consemnat în presa din Québec evenimentul artistic, exprimă unanim satisfacția de a-i fi avut în mijlocul lor pe Irina Niculescu și pe colaboratorii săi, Mioara Buescu și Vasile Șirli. În „Le Devoir” din 19 mai 1985, Dominique Demers scrie: „(spectacolul) învie vechi valori pe care preocupările sociale actuale le-au îngropat... Optimismul, generozitatea, gustul pentru viață, ca atare”.

V. M.

telex-„teatrul” • telex-„teatrul” •

A cincea premieră a stagiunii, la Teatrul „Victor Ion Popa” din Birlad: Noțiunea de fericire de Dumitru Solomon, în regia lui Bogdan Ulmu și scenografia Adriannei Raicu Petre. A șasea (și ultima) premieră a stagiunii va fi cu noua piesă a lui George Genoiu Patimă și tandrețe. Regia o semnează Cristian Nacu, iar scenografia, Bogdan Ulmu. ● De la Teatrul Bacovia din Bacău aflăm că pe scena acestui tea-

tru a avut loc premiera pe țară a comediei Doamnele și husarii de clasicul polonez Aleksander Fredro. Regia a asigurat-o Alojzy Nowak, iar scenografia, Ryszard Strzembala, ambii de la Teatrul „Polski” din Bydgoszcz (R. P. Polonă). În cadrul schimburilor culturale dintre teatrele sus-menționate, între 10 și 15 iunie a.c., Teatrul „Polski” din Bydgoszcz a prezentat în județul Bacău spectacolele

Atunci când vor înflori merii de Agnieszka Ostiecka și Cavalerii de Aristofan. Din scrisoarea expediată de la Bacău, mai aflăm că Teatrul Bacovia pregătește un spectacol cu Dănilă Prepeleac de Ion Creangă (dramatizare de Constantin Paiu, regia — Gelruț Tino) și Chirița în provincie de Vasile Alecsandri (regia — Anca Oranetz).

FAIMA